

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 294

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 5 iunie 2001

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 155 din 10 mai 2001 referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală	1-3	502. — Hotărâre privind trecerea unui imobil, proprietate publică a statului, din administrarea Consiliului Local al Municipiului Buzău în administrarea Ministerului Educației și Cercetării pentru Inspectoratul Școlar al Județului Buzău	7
Decizia nr. 160 din 17 mai 2001 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284 ¹ din Codul de procedură penală.....	4-5	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
501. — Hotărâre privind trecerea unui imobil din proprietatea privată a statului în proprietatea publică a statului și transmiterea acestuia din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat” în administrarea Serviciului Român de Informații	6	11. — Circulară privind punerea în circulație, în scop numismatic, a monedei din aur cu valoarea nominală de 1.000 lei	8
		★	
		Rectificare.....	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 155

din 10 mai 2001

referitoare la excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

penală, excepții ridicate de Corina Stanciu în Dosarul nr. 9.331/1999 al Judecătoriai Târgoviște și de Ovidiu Răzvan Savaliuc în Dosarul nr. 2.745/2000 al aceleiași instanțe.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere conținutul identic al celor două cauze, ridică, din oficiu, problema conexării dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare. Curtea, în temeiul prevederilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, și ale art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 56C/2001 la Dosarul nr. 55C/2001.

Pe rol se află soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, referitoare la punerea în mișcare a acțiunii penale la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) și ale art. 22 din Constituție, deoarece nu sunt încălcate nici principiul egalității în drepturi a cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și nici dreptul la viață și la integritate fizică și psihică ale inculpatului, autor al excepției. Se mai arată că textul de lege criticat nu conține dispoziții care îngădesc libertatea de exprimare, garantată în art. 30 din Constituție, sau de natură să impiezeze asupra prezumției de nevinovăție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierile din 12 ianuarie 2001, pronunțate în Dosarul nr. 9.331/1999 și în Dosarul nr. 2.745/2000, **Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală**, excepții ridicate de Corina Stanciu și Ovidiu Răzvan Savaliuc.

În motivarea — identică — a celor două excepții de neconstituționalitate autorii acestora susțin, în esență, că prevederile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt contrare dispozițiilor art. 16 alin. (1), referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 23 alin. (8), referitoare la prezumția de nevinovăție, precum și ale art. 30 alin. (1), referitoare la libertatea de exprimare, din Constituție.

Autorii excepțiilor arată că persoana chemată în judecată în temeiul prevederilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală (și anume, printr-o simplă plângere prealabilă) devine inculpat. În acest fel se încalcă principiul constituțional al egalității. De asemenea, se arată că prevederile legale criticate contravin și dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Constituție, care garantează dreptul la viață și la integritate fizică și psihică ale persoanei, întrucât prin formularea și depunerea plângerii prealabile cel împotriva căruia se depune această plângere va trebui să suporte consecințele unei eventuale acțiuni penale șicanatoare, fără a exista împotriva sa indicii sau probe de vinovăție.

Judecătoria Târgoviște, exprimându-și opinia, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală este neîntemeiată, deoarece aceste dispoziții nu contravin prevederilor constituționale menționate de autorii excepției. Se arată că nu poate fi confundată posibilitatea persoanei vătămate de a exercita dreptul de petiționare în justiție, prin formularea plângerii prealabile, cu exercițiul abuziv al acestui drept, care contravine înseși prevederilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală. Totodată instanța consideră că punerea în mișcare a acțiunii penale prin plângerea prealabilă a părții vătămate reprezintă o excepție de la regula generală a oficialității procesului penal, iar stabilirea infracțiunilor pentru care este necesară plângerea prealabilă,

precum și a celor în care trebuie efectuată urmărirea penală aparține competenței organului legislativ.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, consideră că dispozițiile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală sunt constituționale și se impune respingerea excepției de neconstituționalitate. În acest sens se arată că legea nu poate îngădi dreptul persoanei de a se adresa autorităților publice prin petiții, iar plângerea prealabilă constituie, din punct de vedere al dreptului procesual penal, un mod special de sesizare a organelor judiciare. Totodată calitatea procesuală de inculpat, definită la art. 23 din Codul de procedură penală, „nu reprezintă o prejudecare a cauzei și nu răstoarnă prezumția de nevinovăție prevăzută în art. 23 alin. (8) din Constituție“, întrucât nu sunt prejudiciate interesele legitime ale persoanei inculcate, care își poate exercita dreptul la apărare și poate solicita administrarea oricăror probe legale, pentru combaterea susținerilor formulate în actul de acuzare.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 279 din Codul de procedură penală este neîntemeiată. Se arată că plângerea prealabilă este, din punct de vedere procedural, un act de sesizare a organului competent să o primească, iar nu un act de punere în mișcare a acțiunii penale. Acest act de sesizare constituie o condiție pentru ca organele judiciare competente să poată proceda la punerea în mișcare a acțiunii penale. Plângerea prealabilă nu este în realitate decât actul în temeiul căruia organele în drept pun în mișcare acțiunea penală. În acest sens legiuitorul a prevăzut atât în Codul penal, cât și în Codul de procedură penală că acțiunea penală se pune în mișcare „*la plângerea prealabilă*“, iar nu prin plângere prealabilă, așa cum susține autorul excepției. În concluzie, în punctul de vedere al Guvernului se apreciază că prevederile criticate nu contravin nici uneia dintre dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepțiile de neconstituționalitate ridicate.

Obiectul excepțiilor de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora *„Punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară astfel de plângere“*.

Autorii excepțiilor consideră, în esență, că aceste prevederi legale contravin dispozițiilor art. 16 alin. (1), art. 22 alin. (1), art. 23 alin. (8) și ale art. 30 alin. (1) din Constituție, texte care au următorul conținut:

— Art. 16 alin. (1): *„Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“*;

— Art. 22 alin. (1): *„Dreptul la viață, precum și dreptul la integritate fizică și psihică ale persoanei sunt garantate.“*;

— Art. 23 alin. (8): *„Până la rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare, persoana este considerată nevinovată.“*;

— Art. 30 alin. (1): *„Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public sunt inviolabile.“*

Examinând excepțiile de neconstituționalitate ridicate, Curtea Constituțională constată că asupra prevederilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală s-a mai pronunțat prin decizii anterioare, de exemplu prin Decizia nr. 162 din 21 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 2 noiembrie 2000, precum și prin Decizia nr. 193 din 12 octombrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 13 decembrie 2000. În aceste decizii Curtea a reținut că dispoziția legală criticată „nu contravine prevederilor art. 22 alin. (1) din Constituție, referitoare la garantarea dreptului la viață, precum și a dreptului la integritatea fizică și psihică ale persoanei, deoarece în mod evident nu conține dispoziții de natură să aducă atingere acestor drepturi fundamentale ale omului, obiectul reglementării sale constituindu-l doar procedura de punere în mișcare a

acțiunii penale numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară o astfel de plângere“. Calitatea procesuală de inculpat este definită la art. 23 din Codul de procedură penală, potrivit căruia *„Persoana împotriva căreia s-a pus în mișcare acțiunea penală este parte în procesul penal și se numește inculpat“*. Această calitate de inculpat nu reprezintă o prejudecare a cauzei și nu răstoarnă prezumția de nevinovăție prevăzută la art. 23 alin. (8) din Constituție, iar textul de lege criticat nu contravine nici dispozițiilor art. 16 din Constituție. Faptul că inculpatul este chemat în judecată, în această calitate, în urma plângerii prealabile a persoanei vătămate, nu creează o situație privilegiată pentru persoana vătămată, în dauna inculpatului. Prezumția de nevinovăție, ca de altfel toate drepturile și garanțiile procesuale, sunt aplicabile, fără nici o restricție, și în cazul procedurii plângerii prealabile.

Soluțiile și considerentele deciziilor menționate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Totodată Curtea constată că prevederile legale criticate nu contravin nici dispozițiilor constituționale referitoare la libertatea de exprimare, prevăzute la art. 30 alin. (1) din Legea fundamentală, deoarece, în mod evident, acestea nu conțin dispoziții de natură să aducă atingere acestor drepturi și libertăți fundamentale ale omului, obiectul reglementării din art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală constituindu-l în exclusivitate procedura punerii în mișcare a acțiunii penale la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede necesitatea unei astfel de plângeri. De altfel, dispozițiile alin. (1) al art. 30 din Constituție trebuie interpretate în strânsă legătură cu cele cuprinse în alin. (6), conform cărora *„Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine“*.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepțiile de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 279 alin. 1 din Codul de procedură penală, excepții ridicate de Corina Stanciu în Dosarul nr. 9.331/1999 al Judecătoriei Târgoviște și de Ovidiu Răzvan Savaliuc în Dosarul nr. 2.745/2000 al aceleiași instanțe.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 mai 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 160

din 17 mai 2001

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284¹ din Codul de procedură penală

Lucian Mihai	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ioan Muraru	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Leon Nica în Dosarul nr. 2.056/2000 al Tribunalului București — Secția I penală.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, lipsind celelalte părți (Simona Ionescu, Dan Bundur, Adrian Halpert și Ziarul „Libertatea“), față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Autorul excepției arată că a fost grav prejudiciat în onoarea, demnitatea și imaginea sa publică prin publicarea unui articol într-un cotidian de largă răspândire. Se susține că art. 284¹ din Codul de procedură penală este un text de lege anacronic, care contravine art. 1 alin. (3) și art. 30 alin. (2) și (6) din Constituție, întrucât favorizează infracțiunea, anulând judecata pe fond a cauzei. În temeiul acestui text de lege instanța de judecată a dispus încetarea procesului penal, deși autorul excepției se prezentase la zeci de termene, de la care însă, în mod sistematic, au lipsit nejustificat celelalte părți. În final se solicită admiterea excepției de neconstituționalitate ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 30 din 1 februarie 2001, solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 25 septembrie 2000, pronunțată în Dosarul nr. 2.056/2000, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284¹ din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Leon Nica cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva Sentinței penale nr. 873 din 27 aprilie 2000, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 284¹ din Codul de procedură penală este neconstituțional, deoarece contravine prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și ale art. 30 alin. (2) și (6), precum și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, se

consideră că acest text de lege este în contradicție cu art. 2, 3 și 4 din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată.

Tribunalul București — Secția I penală, exprimându-și opinia, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților, în punctul său de vedere, apreciază că dispozițiile legale criticate sunt în concordanță cu prevederile constituționale invocate, deoarece „lipsa nejustificată a părții vătămate la două termene consecutive este expres prevăzută și considerată ca o retragere a plângerii prealabile, indicând lipsa de interes a părții respective“.

Guvernul, în punctul său de vedere, consideră că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284¹ din Codul de procedură penală este neîntemeiată. Se arată că acest text legal nu „anulează“ dreptul părții vătămate de a-și exercita acțiunea penală, „ci că ea nu permite părții vătămate de a-și exercita abuziv acest drept“. De asemenea, se consideră că prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) și ale art. 30 alin. (2) nu au vreo legătură semnificativă cu textul de lege criticat. În final se apreciază că, referitor la neconcordanța acestui text de lege cu dispoziții ale Legii nr. 92/1992, republicată, Curtea Constituțională nu este competentă să se pronunțe.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 284¹ din Codul de procedură penală, potrivit cărora: „*În cazul infracțiunilor arătate în art. 279 alin. 2 lit. a), lipsa nejustificată a părții vătămate la două termene consecutive în fața primei instanțe este considerată drept retragere a plângerii prealabile.*“

Autorul excepției susține că acest text de lege contravine art. 1 alin. (3) și art. 30 alin. (2) și (6) din Constituție, precum și art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor

omului și a libertăților fundamentale, articole care au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (3) din Constituție: „*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.*“;

— Art. 30 alin. (2) și (6) din Constituție: „*(2) Cenzura de orice fel este interzisă. [...]*

(6) Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine.“;

— Art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale: „*1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță atunci când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.*

2. Orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită.

3. Orice acuzat are, în special, dreptul:

a) să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa;

b) să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale;

c) să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer;

d) să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării;

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 284¹ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Leon Nica în Dosarul nr. 2.056/2000 al Tribunalului București — Secția I penală.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 17 mai 2001.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
LUCIAN MIHAI

e) să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.“

De asemenea, se susține că art. 284¹ din Codul de procedură penală este în contradicție cu art. 2, 3 și 4 din Legea pentru organizarea judecătorească nr. 92/1992, republicată.

Examinând excepția, Curtea constată că atât prevederile constituționale invocate, cât și cele ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au legătură cu textul de lege criticat, astfel că nu pot constitui o motivare valabilă a excepției de neconstituționalitate.

Art. 284¹ din Codul de procedură penală, reglementând lipsa nejustificată a părții vătămate la două termene consecutive, îngreudește posibilitatea acesteia de a abuza de dreptul său subiectiv ori de a aduce atingere drepturilor procesuale ale celorlalte părți. Legiuitorul a prezumat că absența nemotivată a părții vătămate la două termene consecutive este cauzată de lipsa de interes a acesteia, ceea ce echivalează cu retragerea plângerii prealabile.

Nici susținerea potrivit căreia textul de lege criticat este în contradicție cu dispoziții ale Legii pentru organizarea judecătorească nr. 92/1992, republicată, nu poate fi reținută, deoarece nu intră în competența Curții Constituționale să verifice contradicțiile ce pot exista între dispozițiile diferitelor acte normative, ci doar concordanța lor cu principiile și normele constituționale.

Dispozițiile art. 284¹ din Codul de procedură penală au mai făcut însă obiectul controlului de constituționalitate. În acest sens Curtea Constituțională a pronunțat Decizia nr. 12 din 16 ianuarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 194 din 18 aprilie 2001, reținând în esență că partea vătămată este liberă să nu se prezinte în fața instanței, suportând însă consecințele prevăzute la art. 284¹ din Codul de procedură penală, deoarece, ca parte la plângerea căreia se pune în mișcare acțiunea penală, are obligația de a se prezenta la proces, absența sa nejustificată fiind considerată de legiuitor drept o retragere a plângerii prealabile. Acest fapt este determinat, în primul rând, de scopul legii penale, prevăzut la art. 1 din Codul penal, de a apăra persoana, drepturile și libertățile acesteia, precum și de necesitatea celerității soluționării unor asemenea cauze prin stabilirea operativă și corectă a adevărului, în prezența părții vătămate sau a reprezentantului său.

Față de cele arătate, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă.

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE**

**privind trecerea unui imobil din proprietatea privată a statului
în proprietatea publică a statului și transmiterea acestuia
din administrarea Regiei Autonome
„Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“
în administrarea Serviciului Român de Informații**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României, ale art. 8 alin. (1) și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea imobilului, identificat potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din proprietatea privată a statului în proprietatea publică a statului și transmiterea acestuia din administrarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ în administrarea Serviciului Român de Informații.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 854/2000 privind organizarea și funcționarea Regiei Autonome „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ se modifică în mod corespunzător.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Directorul Serviciului Român
de Informații,
Alexandru Radu Timofte
Ministrul pentru coordonarea
Secretariatului General al Guvernului,
Petru Șerban Mihăilescu
p. Ministrul lucrărilor publice,
transporturilor și locuinței,
Sergiu Sechelariu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 24 mai 2001.
Nr. 501.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**a imobilului care se transmite din administrarea Regiei Autonome
„Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“ în administrarea Serviciului Român de Informații**

Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul București, str. Berna nr. 7, et. 1, ap. 2, sectorul 1	Regia Autonomă „Administrația Patrimoniului Protocolului de Stat“	Serviciul Român de Informații	Suprafața construită = 311,62 m ² Suprafața garajului = 33 m ² Suprafața terenului = 79,08 m ²

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind trecerea unui imobil, proprietate publică a statului,
din administrarea Consiliului Local al Municipiului Buzău
în administrarea Ministerului Educației și Cercetării
pentru Inspectoratul Școlar al Județului Buzău**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă trecerea imobilului, proprietate publică a statului, situat în municipiul Buzău, str. Sava Gotul, identificat conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din administrarea Consiliului Local al Municipiului Buzău în administrarea Ministerului Educației și Cercetării pentru Inspectoratul Școlar al Județului Buzău.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul educației și cercetării,
Ecaterina Andronescu
Ministrul administrației publice,
Octav Cozmâncă
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 24 mai 2001.
Nr. 502.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

**a terenului proprietate publică a statului, situat în municipiul Buzău,
care se transmite din administrarea Consiliului Local al Municipiului Buzău
în administrarea Ministerului Educației și Cercetării
pentru Inspectoratul Școlar al Județului Buzău**

Adresa imobilului care se transmite	Persoana juridică de la care se transmite imobilul	Persoana juridică la care se transmite imobilul	Caracteristicile tehnice ale imobilului
Municipiul Buzău, str. Sava Gotul, județul Buzău	Consiliul Local al Municipiului Buzău	Ministerul Educației și Cercetării pentru Inspectoratul Școlar al Județului Buzău	Suprafața terenului = 1.500 m ²

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ**privind punerea în circulație, în scop numismatic, a monedei din aur
cu valoarea nominală de 1.000 lei**

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 101/1998 Banca Națională a României va pune în circulație, în scop numismatic, începând cu data de 4 iunie 2001, o monedă din aur cu valoarea nominală de 1.000 lei, dedicată comemorării a 1900 de ani de la primul război daco-roman.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

- forma: rotundă;
- metalul: aur;
- titlul: 999‰;
- calitatea: proof;
- greutatea: 15,551 g;
- diametrul: 27 mm;
- marginea: netedă;
- anul emisiunii: 2001.

Aversul monedei prezintă în zona centrală *Columna lui Traian*, monument ridicat la Roma în Forumul lui Traian și inaugurat în anul 113.

La stânga columnei, pe orizontală, este înscrisă valoarea nominală a monedei, „1000 LEI”, iar în dreapta sunt redată stema României, amplasată central, și inscripția „ROMANIA”, gravată cu majuscule, ce urmează circumferința monedei.

Sub baza columnei este înscris anul emisiunii „2001”.

Reversul monedei reprezintă monumentul triumfal *Tropaeum Traiani*, ridicat în anul 109 de Traian la Adamclisi, județul Constanța.

De o parte și de alta a monumentului, în două medalioane ovale, sunt redată figurile celor doi conducători, împăratul Traian și regele Decebal.

Circular este gravată cu majuscule inscripția „1900 DE ANI DE LA PRIMUL RĂZBOI DACO-ROMAN”.

Anii „101—102”, care marchează perioada de desfășurare a primului război daco-roman, sunt amplasați sub baza monumentului *Tropaeum Traiani*.

Art. 3. — Monedele din aur din această emisiune, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de un certificat de autenticitate înseriat, redactat în limbile română și engleză, semnat de guvernatorul Băncii Naționale a României și de casierul central, precum și de un pliant de prezentare a acestei emisiuni monetare.

Art. 4. — Monedele din aur cu valoarea nominală de 1.000 lei — emisiunea 2001, dedicate comemorării a 1900 de ani de la primul război daco-roman, au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Punerea în circulație, în scop numismatic, a monedelor prezentate se realizează prin ghișeele sucursalelor Băncii Naționale a României.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

MUGUR ISĂRESCU

București, 29 mai 2001.

Nr. 11.

RECTIFICARE

În Decizia Curții Constituționale nr. 112/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 280 din 30 mai 2001, se face următoarea rectificare:

— la pagina 10, coloana a doua, paragraful 2, în loc de: *Constituția din 1929* se va citi: *Constituția din 1923*.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1—12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro